

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 174.

Tenite Session.

53de Møde.

Torsdagen den 15de December.

(Fortf.)

Ordføreren: Med Hensyn til § 8, som ikke er optaget af Fleertallet, maa jeg gjøre den Bemærkning, at der er den Giendommelighed derved, at Thronarvingen ikke staaer under nogen Forpligtelse. Naar man altsaa opgiver denne Paragraph her, uden at være sikker paa, at den kommer frem igjen i Fællesforfatningen, saa kunde der synes at være et Hul i denne Henseende. Det hedder nemlig i Grundloven: „Førend Kongen tiltræder Regjeringen, aflægger han for den forenede Rigsdag følgende Ed“ og derefter anføres Edsformuløren; men der staaer intetsteds i Grundloven, at de Nærmeste til Thronen, de apanagerede Prindsfer, skulle have aflagt Ed paa Forfatningen, altsaa om de aflægge en saadan Ed eller ikke, er Rigsdagen fuldkommen ubekjendt. Nu har man jo seet paa andre Steder, hvad jeg vel ikke troer vil gjentage sig her, at der paa en besynderlig Maade er legat med Edens Betydning, idet vedkommende Thronarving har sagt: Ja, jeg har holdt mig udenfor Sagen, jeg har ikke svoret paa Forfatningen, og, naar jeg bliver Konge, saa bryder jeg Forfatningen, uden at jeg derved bryder nogen Forpligtelse. Det er derfor vanskeligt at opgibe denne Paragraph, saalænge man ikke er sikker paa, at den staaer i Fællesforfatningen. Den ærede Minister vil see, hvor stor Tillid Fleertallet har vist Regjeringen, idet det er gaaet ind paa at skyde denne Paragraph over til Fællesforfatningen, netop af de samme Grunde, som Ministeriet har fremført; men paa den anden Side maa ogsaa Ministeriet erkjende, hvor vanskeligt vor

Stilling derved bliver, idet vi saaledes paa en Maade maae siges at betroe hele Statens Skjæbne til et eneste Liv.

Monrad: Jeg kan dog ikke være entydig med den sidste ærede Taler i, at Rigsdagen skulde være gaaet saa ubetænksomt tilværks. Det ligger i det Forbehold, de Betingelser, som ere opstillede ogsaa af Udvalgets Fleertal, at man kun vilde lade denne Bestemmelse med Hensyn til Eden udgaae af Danmarks særskilte Grundlov under visse Forudsætninger, der gjøre det muligt for Rigsdagen, inden den tager sin endelige Beslutning, at have det klart, om det, som man i den Henseende kunde ønske, ogsaa er imødekømt fra Regjeringen. Jeg troer overhovedet, at der meget godt kan være Tillid, men at denne Tillid dog overstrider sine Grændser, naar man blidt vil overlade Afgjørelsen af vigtige Samsundsanliggender til Andre og opgibe sin Deel deraf, inden man ret veed, hvorledes Sagen i sin Heelhed stiller sig. Det er altsaa paa Grund af de øvrige Forudsætninger, hvorfra Rigsdagens Majoritet er gaaet ud, at jeg ikke har nogen Betænkelighed ved, at § 8 for Diebliffet og paa dette Sted gaaer ud. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 12 er der ikke alene det formelle Spørgsmaal, om den der opførte Bestemmelse nærmest skulde have sin Plads i den for Kongeriget Danmark særlige Grundlov eller i den fælles Grundlov; men der er tillige et Realitetsspørgsmaal, nemlig om de særegne danske Ministre skulle tilsammen udgjøre et Statsraad, hvor alle vigtigere Lovforslag og Regjeringsforanstaltninger skulde komme for, eller om man skulde foretrække den nuværende Tingenes Orden, ifølge hvilken alle Ministre tilsammen udgjøre Statsraadet. Jeg for mit Vedkommende overseer ikke, at der kan anføres